

M u i s t u s

Yhdelle Jumaliselle Sielulle

Pyhymisest alinomaa Rukouksis.

M. K. O Jesu Christ sä autuden re.

Gmanuel taiwaas mun Jesuxen, Pohdut' minua' Ansiös woimall', Sill' Moosen Laki mun runnellut on, Ja khyneleill' tähttänyt sielmän, Ah! armahda Jesu myös mailman pääll', Ruin minua rundele autuden tiell', Ja sano: jo Jesus sun hyljäis.

2. Itkewill' silmill' mailmaan tulin, Waan koston siit wahwistuin ajas, Niin mailman kansa synnis juorin, Ennen kuin tundoni heitäis, Wastundest mun tähty lapsen tulla, Jos tahdon mun Jesuxen lapsi olla, Ja seurata Karikat' ijan.

3. Vaina O Jesu! mull' kärsimystä, Että tän tämän elämän ehton', Voittaisin kaikki mun wihollisen, Niinkuin yr' wäkewä Sangar, Ett' koston tääll' taistellut wiinamäes, Sitt' weisasta saisin Karikan häis, Jesurell' mun eloni HErrall'.

4. Autuden järjestyks armon ajas, On hurskas elämäkertä, Ahdistettu in sielu in leposia On Jesuxen Weren wirta, Jos mailma wiha, Kyllä Jesus autta, Mä rukoilen Jää ain Pojan kautta, Hän on ain ainoa apun'.

5. Salemin Raupung jok' ylhääll' ombi, Mun sielun riemulla tähttä, Ja Jesuxen Weri myös Golgathasa, Mun sielun welaista päästä, Wanburstauden Auringo Jesu Christ, Mä seison nyt murhen khyneleis, Aut' Ansiöös turmaan aina.

6. Belialin ojat mun Jesuxen On ymbäristä kiedonut täällä, Hän pilkattin mailmalä

niinkuin mekin, Eihans päivinä maan päällä.
Waan koska mun JEsuxen duomioll' tule,
Silloin mond sieluu kyll wäpise, Toka radell'
on JEsuxen lambait.

7. D! ihanat vuodet ja armo-päivät, Kost'
JEsuxen piinaa täällä tutkin, D! ihanat wi-
kot ja autuat hetket, Kost' Karikan ristiä mui-
stin, Ne hetket mun eteeni awais taiwan, Ne
lievitit sielun waitian waitwan, Jost Emanuel
sua kiitän.

8. JEsuxen werisen Taanan alla, Mä ihen
nyt kohdastans annan, Ja hänen laupian kas-
wons eteen, Mun puutoren aikanas kannan,
D! JEsu suloinen Ilkämiehen, Lohdut' mun
suruinen sydämmen, Näill' viimeisill' mailman'
hetkill'.

9. Eija ett JEsus on luvann' tulla *), Duo-
mihemaan koko maan piirii, Hän andapi kul-
lengin töidens jälkeen, Ja lapsens riemulla täht-
tä, Ah! JEsu suloinen Armon Isä, Minulle
heikolle woimaa lisä, Ett' Tahtos tekisin aina.

10. Se woiman Engelit eläwäin maall' **),
Ja palwelemaiset Henget ***), Se suloiset ih-
misten Warriat, Jost' Karikall' kiitosta laulat,
Ilkat mun Leikajan synnin maasa, Ett' ijät
sitt yhdes taiwasa Ain Händä kiittää saisin.

11. Hesekiel †) Propheta on kirjoittanut,
Kuing' taiwan talosa ombi, Suur kirkas pai-
ste ja riemun meno, Niill' autuill' ostetuill'
maasta: Tämän näk' ††) muinen myös Ste-
phan waina, Kost' Judan kansa händ kiwill'
surma, Niin taiwas leimahti awoi.

12. Kytus yr Kirkon Opettaja, Hän taiwan
iloista puhu, Ja kuinga ne walitut sielut siellä,
Ei Jumalan kiitoreen suutu. Nyt Christityt rak-
kaat mä muistutan teit, Ett' rukoillett' JEsust,

*) Matth. 12: 41. **) Ebr. 15: 1. ***) Ps. 91: 11.

†) Hes. 4: 2, 7. ††) Ap. t. 7: 5, 6.

Kuin muistan' on meit', Kosk' edestäm ristisä
riippui.

13. Amos, HERRan Prophetat sano: Ett Davidin huone ja maja *), Taas plösraketan niin
kuin enneng'; Ne meidän sielumme owat, Jotk'
Adamis langenn' on kaiikki täällä, Näit JESUS
rakens' ristin päällä, Sa lepytti Isäns' wihan.

14. Elias ollesans tässä elos On wakisell sy-
dämell rukoil': Ah! kagokat Taiwan wesi lib-
teit, Hän ilmast juoremast esti **), Viel' tulissill'
Maunuill' läpi täällä, Kosk' temmattin Taiwa-
seen eläwäldä; Näin Rukous hedelmän kanda.

15. Nainin ***) Lesken kynnelden-wirsi, on
JESURELL' keltwannut aiwan. Rukouren kautta
me kaiikki woitam, Mit' ikänäns nimittä taitan:
Rukous tuo meill' uudet Taiwat, Rukous liewit-
tä kaiikki waiwat! Siis rukoilkam ahlerast aina.

16. Näin nöyrä rukous HERRan edes On
woima ja hedelmit' täynnäs, Moses hän muinen
niin kauwan rukoil', Ett' wäshi ja langeis ma-
ahan, Hän rukoil' niin kauwan ett' langeis
maahan: Niin pitä JESUST rukoilldaman, Sitt'
wasta on rukous kuultu.

17. Ei se ol' niin kewiä autuax tulla, Kuin
muutamat puhuwat siitä, Wanhurskas wapisee
armon liitos, Ett' usiasti horjahta tahto. Jos
joku tääll' pahasa erä maasa, On yhdengin hetken
pais JESUSTA, Niin Engelit itkewät Taiwaas.

18. Nikodemus †) JESURELD kysyi muinen,
Mikä autuus ja elämä seiso? Käändyy ja pa-
lat' hänen JESUS kääski, Sa lapsesi jällens' tulla.
Ei tahdo nyt kukan lapsi olla, Waan kaikell
on mieli autuax' tulla, Ah ei ilman parannust!

19. Taborin wuorell' on hywä olla, sill' JES-
sus on kirkkaana siellä, Waan mengön en'st
jokainen yrttitarhaan Sa sitten Golgathan wuo.

*) Amos 9: 11. **) 2 Kun. 11. ***) Luc. 17: 12.

†) Joh. 3: 5.

rell', Mä hymmärrän surun ja murhen päiwät,
Soiden läpih' Sumalan lapset käywät, Sisäl'
Isän Kunnian Laiwaan.

20. Nr Eremiti on myös nähnyt, Kuing'
yhten' hetken' ja tiiman', Kolmekymmend' tuhat
ihmisten sieluu On HERRan duomioll tullut',
Joist kari sieluu waan autuax tuli, Muut
kaikk' kadotuxen duomion kuulit, Ja syfättin
kuoleman kuoppaan.

21. Laiwallinen Isä mun kunnian HERRa,
Mä duomioll' käy mun kansan, Sill' sinua
palwelen tästäläbin; Sä olet mull. autuden
ansainn'. Mä itken haikiaist nyt Jeremian kans-
sa: Ah! JESu, Ah! JESu nyt armois ota;
So pelwosta ratki raukeen.

22. Näretöin on Sun laupiudes, O! JESu
Kunnian HERRa; Sä Woiton Ruhtinas Is-
raelis, Eik' syndiset enä Sull kelpa. Näin
Christityt rakkaat on JESus huutan': Tullat
nyt sisälle Waldaakundaan, Tok' walmistett' on
katuwill' sieluill'.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Armo-
ustuimes tygö kähdä, Sä Elämän Tie JESu
Christ', Kuin syndim kaikk' maroit täällä, Ah!
auxem ehdi, rukoilem wissist, Mä luowu meist
suurist syndisist, Waan saata Eaanan Maalle.

24. Evangeliumin *) saarnan kautta Me pe-
riä taidamme Laiwan; Mut JESu ett' pääsi-
sim Lain alda, Toka meit peljättä aiwan, Sill
nuoruden synnit meill' muistos owat, Waan
kuitengin JESuxen Werihäawat, Meit' niis-
tä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun sielun armon tilas, Mä
JESuxen Kuolemaan turwaan; Ei muuall' a-
puu eik' lohduitusta, Ehk' en mä wiel' totifest
usko; Se epä-usko mix minua waiwat, Sill'
katuwain sielui on Isä Laiwaas. Ah! JES-
su mun uskonni wahwist'. *) Matth. 9.

26. Ei ole nyt kyynelet silmissä enä, Ne JESus on Werelläs muuttan', Nyt ijanikaikkiser riemu-wiinax, Kuin luwann' on omasta suustans: Ett' uudesta Salemin Kaupungisa, Hän tahtopi kyynelet ilox muutta, Ja kaikki ne poijes pyhki.

27. Golgathas JESus mun wiheytti, Ett' synnin welasta pääsin. Mut' JESu ett' eläisin tahtos jälken, Mun elon ehtoon asti, Ett' kuollon kautt' kulkisin kunnia-siaan, Mun Taimallisen Jsän maahan! Sitä nöyräst rukoilen Sulda.

28. Kiemust ja tulewast Taiman ilost Mä ratki riemuita mahdan, Täällä häwäistyst, pill-laa, mä kärsin paljo, Waan sielun' siell' kunnias hohta; Mä JESusta kiitän sitt harpu lades, Eht' halpa kyll olen mailman edes: Näin Jumal omians korja.

29. Basunan äänen me kaikki kuulem, Kost' HERan Duomioll' tullan, Ne walitut oikiall' puolell' Jsän Sitt' Palmu käsisa seiso, Si ihanat ihmisten Lapsi wainat, Kuing' launist te käsä nyt laulaa taidatt', Suur heljällä uusill' kielill.

30. Mä Halleluja weisat' mahdan, Nyt tänä autuden päiwän, Sill JESus mun ruokkii ain taiman mannall, Ja syndini ander anda, Siis kiitos sull suloinen sielun Ylkä, Joka et minua koskan hylkä, Waan wahwistat Elämän Leiwällä. Amen.

Toinen Wirsi.

Varoitus ahkeruteen, (wiimeisinä Ihmisen Pojan päiwinä) uskon ja rakkauden harjoittamisessa.

W. P. Ah! surutoin kofas synnistä laffat, &c.

Ah! nostat sielut ylös synnin suosta; Ei sillä tawall' taiman tietä juosta. Ah nostat! nostat! aika on jo tull'; Wai etkös tahdo nyt-tän synnill' kuoll'.

2. JESuren Kuollo ei ol' hyödyllinen, Niin-tauman kuin sun raieles luonollinen Sinne tänn' aina sua raatele, Jos et sä hartast armo ekeile.

3. Ah! sielu parha lampus on jo sammun',
Elet sä wirko uuteen hengen haluun, Waan
miehelläs kyllä aina ekeilet, Mistä jongun wää-
rän ilon löytänet.

4. Ja sinä raukka olet vielä perät' Suur ondu-
wainen, ellei HERRa herät', Ja peljät' sinun oi-
kein walmoman, Christusta Belialist eroittaman.

5. Ehkä sull' myöskin joku walo olis, Niin
et sä kuiteng' koko armo anois, Suur sulast
armost HERRan Jesuren, Jong' tähdens mo-
nes siteis pyhynet.

6. Mä rukoulen sinua HERRa Jesu, Ah! ar-
mahd', walais, misä oikiat nisut! Ole, sun kallist sie-
men pellostas, Ah! katsahd' kuiteng' wihelijäisyttä.

7. Kynnelis Jesu edesäs nyt seison; Armahd'
sieluan, kuin mones reisuus Waelda, ilman yh-
tän totuutta. Ah Jesu! Jesu minu wirwota.

8. Kaş ettei HERRan pelko sulda puutu,
Kost' et sä ikees vielä perät' suutu, Ett' wan-
ha perind' makaa sydämes *), Se saastuttaa
kaikk' sielun ytimen.

9. Mutt joka hartast Jesust aina eki, Ja
lähte ulos pensyden päkist, Se ombi HERRan
jäsen elämä, Se hywin elämäns on päättämä.

10. Se viimein iloon ijankaikkisehen, Niin
wiedän kuin yr wiisas Neikykäinen, Jong lam-
pu mailmas on palanut, Ei koskan silmäns
uneen painanut.

11. Kaho jos waattes owat puhdistetut, Karit-
san Weres **) aina uudistetut? Se ora tuore wi-
napuusa on, Sentähden pyri ettes lang' kuolloon.

12. Tul' HERRa Jesu ***) wälewyydes kans-
sa, Tul' rakas Ilkä sinun duomios kansa,
Ah kuule! kuule suuri Jumala, Ah! ole nyt-
kin vielä Uttaja.

13. Ah! walais hymärryksen' ja myös mie-
len' Ah! perka sydämen ja awa kielen', Sun

*) Mos. 8: 21. **) Jlm. l. 7: 14. ***) Jlm. l. 22: 20.

Nimeäs ain kaikis kiittämän, Ah! auta ett jo
alan liittämän.

14. Jesuxen tulo kenen malmin löytä? Ah
sielu älä enä welka tähtä, Waan rukoil' har-
tast walistusta uutt', Ilman sun sydammes ei
koskan muut'.

15. Ah Jesu! Jesu herät' mu wastudest,
Ja anna walo armost suurest uudest, Mut et-
ten enä langeis sinust pois, Waan ett' ain sie-
lun' sinust woiman jois.

16. Tul' Jesu nyt myös herättämään kaik-
ki, Ja walwomahan herätettyi waadi; Tähtä
Sun salis joukoll' walitull': Voi! etten nyt-
kän wielä taida tull'.

17. Sun thyös Jesu, rakkaudes uudes, Ja
halat' sinu hengen palawudes; Maahan sen-
tähden kaikki järjen thyö, Sun armos tähden
kokoanäs nyt lyö.

18. Ja walais' silmän' waloll' aiwan uudell',
Ah! Jesu nytkin wielä äändän kuuldel', Ew-
rakewydes kansa, sielui lyö: Ett' näkisit kuing
pimiä ombi yö.

19. Siis Herra minu wahwan pidä aina,
Etten elämän' enä synnill' laina. Ah! Jesu
wahwist hamaan loppuun ast, Ett pelastetur
tulsin kuolemast.

20. Ah! kuinga suuri ilo taimas liene, Ei
se haluan' sinne nytkän wiene, Ah! Jesu au-
ta piinas tähden nyt, Etten tästedes enä Sie-
luan' myh.

Kolmas Wirsi.

W. F. Armon Liiton Engel', 10.

Armo mä nyt keriäilen, Että Piinas Beri-
nen Wois mun surkian puhdistä; Ei koskan
omast ansiosta.

2. Koska Hengi sammu pois, Silloin paha
luond' olis Walmis surman wetämään, Kar-
waan makiar tekemään *), *) Esai. 3: 20.

Muhireinat. 60.
3. Mä mäkään nyt synnifä, Hengellises tuol-
lofa, Ah! en JESu hellitä, JESu! JESu läm-
mitä.

4. JESu rewi ytimen, Kynnä kylmä sydä-
men, Saata autuar synneistän', Weres woima
anna tänn'.

5. Piirit sielun' armollas, Hengen haluun
woimallas, Kadonnutta lammasta Ehi plös
korwesta.

6. Wedä plös syndisit', Langennutta Zionit'
Rakenn' sanas nestellä, Etten pyhdäis estellä *).

7. Ei ol' oma hurstaus, Koskan synnist pe-
lastus, Palikka ombi kadotus, Synnin tähden
hirmuisus.

8. JESu armahd' syndistä, JESu rukoil' e-
destän', Pyhä Hengi, JESu Christ, Pelast
synnin Babelist.

9. JESu kuorman' kewitä, Paha tundon'
felitä, Weres woimaa nyt halan, Suo ettän
tä? wiel' palan.

10. Suo Sun uskos käsitan, Hengen waloš
omistan: Tunnon haawat parataan, Kost' JE-
sus käsitetän.

11. Zion waitiaist walitta, Ellei Armo hallise:
Surkia ombi tilan' myös, Ellen ole armon työs.

12. Uusi luondo Christures, Uudesa kuuliaisu-
des, Löyhy Hengen walo uus, Waan ei järjen
sekoitus.

13. Ilman Isän **) wetämist, Ei ole odot-
tamist, Osallisutt' JEsures, Ei rawindot' Sie-
lulles.

14. Amen! Kiitos loppumat', Kunnia suuri
taukomat, HERRa ***) minua armahda, Et-
ten Sieluan' kadota.

*) Luc. 11: 18. **) Joh. 6: 44. ***) Matth. 15: 22.